

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- קודמת- פיסקה story- מעשה key- מקרא:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
--	---

זבחים- כל הזבחים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
תודה ששחטה לשם תודת חבירו - רבה אמר: כשרה	איתמר: [רבה]											ז.
פסולה.	רב חסדא:											ז.
רבה אמר כשרה, תודה לשם תודה נשחטה	[רבה]											ז.
רב חסדא אמר פסולה, לשום שלמים ידידה נשחטה בעינן.	[רב חסדא]											ז.
מנא אמינא לה?	אמר רבה:											ז.
(ויקרא ז) ובשר זבח תודת שלמים ביום הקריבו את זבחו וגו' - אבא חנין אמר משום ר' אליעזר: בא ללמד, תודה ששחטה לשם שלמים - כשרה, שלמים שנשחטו לשם תודה - פסולים, ומה הפרש בין זה לזה? תודה קרויה שלמים, ואין שלמים קרויין תודה	דתניא: [אבא חנין אמר משום ר' אליעזר]											ז.
שלמים לשם תודה - פסולה, הא תודה לשם תודה - כשרה												ז.
מאי לאו דחבריה.												ז.
לא, ידידה.												ז.
אבל דחבריה מאי? פסולה, אדתני: שלמים לשם תודה - פסולה, ליתני: תודה לשם תודה, וכ"ש שלמים לשם תודה												ז.
שלמים לשם תודה ידידה איצטריך ליה, סלקא דעתך אמינא מדתודה קרויה שלמים, שלמים נמי קרויין תודה, וכי שחט להו לשם תודה ליכשרו, קא משמע לן.												ז.
חטאת ששחטה לשם חטאת - כשירה, לשם עולה - פסולה מאי טעמא? (ויקרא ד) ושחט אותה לחטאת אמר רחמנא, והרי חטאת לשם חטאת נשחטה, לשם עולה - פסולה.	רבא:											ז.
חטאת ששחטה על מי שמחוייב חטאת - פסולה, על מי שמחוייב עולה - כשרה מאי טעמא? וכפר עליו, עליו - ולא על חבירו, חבירו דומיא ידידה במחוייב כפרה כמותו.	ואמר רבא:											ז.
חטאת ששחטה על מי שאינו מחוייב כלום - פסולה, שאין לך אדם בישראל שאינו מחוייב עשה.	ואמר רבא:											ז.
חטאת מכפרת על חייבי עשה מק"ו, על חייבי כריתות מכפרת, על חייבי עשה לא - כל שכן.	ואמר רבא:											ז.
למימרא, דבת מינה היא												ז.
חטאת ששחטה על מי שמחוייב חטאת - פסולה, על מי שמחוייב עולה - כשרה	והאמר רבא:											ז.
מקיבעא לא מכפרא, מקופיא מכפרא.												ז.
עולה ששחטה שלא לשמה - אסור לזרוק דמה שלא לשמה.	ואמר רבא:											ז.
איבעית אימא: קרא, איבעית אימא: סברא.												ז.
איבעית אימא קרא, (דברים כג) מוצא שפתיך תשמור וגו'												ז.
איבעית אימא סברא, משום דשני בה כו', כדריש פירקא.												ז.
עולה הבאה לאחר מיתה, שחטה בשינוי קודש - פסולה, בשינוי בעלים - כשרה, דאין בעלים לאחר מיתה	ואמר רבא:											ז.
יש בעלים לאחר מיתה.	רב פנחס בריה דרב אמר:											ז.
דוקא קאמר מר יש בעלים לאחר מיתה, ובעי לאיתויי עולה אחריתי, או דלמא דאי איכא כמה עשה גביה מכפרא?	רב אשי לרב פנחס בריה דרב אמר:											ז.
דוקא קאמינא.	א"ל: [רב פנחס בריה דרב אמר]											ז.
עולה - דורון היא	ואמר רבא:											ז.
היכי דמי?												ז.

disputants- חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוק proof-ראיה
---	--

זבחים-כל הזבחים		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אי דליכא תשובה								!			ז:
(משלי כא) זבח רשעים תועבה								ז			ז:
ואי דאיכא תשובה								!			ז:
עבר על מצות עשה ושב, לא זו משם עד שמוחלים לן	התניא:							ז			ז:
אלא ש"מ: דורון הוא.								!			ז:
(חטא"ת ע"ל מ"י מכפ"ר עול"ה לאח"ר דורו"ן, סימ"ן)											ז:
חטאת למה באה?	תניא נמי הכי, א"ר שמעון:										ז:
למה באה? לכפר											ז:
אלא למה באה לפני עולה? לפרקליט שנכנס לרצות, ריצה פרקליט, נכנס דורון אחריו.	[רבי שמעון]										ז:
חורץ מן הפסח והחטאת כו'.											ז:
פסח מנלן?											ז:
דכתיב: (דברים טז) שמור את חדש האביב ועשית פסח, שיהו כל עשיותיו לשם פסח.											ז:
אשכחן שינוי קודש, שינוי בעלים מנלן?											ז:
דכתיב: (שמות יב) ואמרתם זבח פסח הוא, שתהא זביחה לשם פסח, אם אינו ענין לשינוי קודש, תניהו ענין לשינוי בעלים.											ז:
אשכחן למצוה, לעכב מנלן?											ז:
אמר קרא: (דברים טז) וזבחת פסח לה' אלהיך וגו'.											ז:
האי וזבחת להכי הוא דאתא? האי מיבעי ליה לכדרב נחמן	מתקיף לה רב ספרא:										ז:
מנין למותר פסח שקרב שלמים? שנאמר (דברים טז) וזבחת פסח לה' אלהיך צאן ובקר, והלא אין פסח בא אלא מן הכבשים ומן העזים מכאן למותר הפסח שיהא לדבר הבא מן הצאן ומן הבקר, ומאי ניהו? שלמים	דאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב:										ז:
וזבחת פסח לכדרב נחמן, שמור את חדש האביב - למצוה בשינוי קודש, ואמרת זבח פסח - בשינוי בעלים למצוה, הוא לעכב בין הכא והכא.	אלא אמר רב ספרא:										ז:
ואשכחן זביחה, שאר עבודות מנלן?											ז:
הואיל וגלי גלי.											ז:
הואיל וגלי גלי לא אמרינן, אלא עבודות מנלן? דכתיב: (ויקרא ז) זאת התורה לעולה ולמנחה וגו'	רב אשי:										ז:
(ויקרא ז) ביום צותו את בני ישראל להקריב את קרבניהם - זה בכור ומעשר ופסח, הקישו הכתוב לשלמים, מה שלמים בין שינוי קודש בין שינוי בעלים בעינן למצוה, אף כל בין שינוי קודש בין שינוי בעלים למצוה וכשלמים, מה שלמים בין זביחה בין שאר עבודות לא חלקת בהן למצוה, אף פסח לא תחלוק בו בין זביחה לשאר עבודות לעכב.	ותניא:										ז:
אלא הוא למה לי?											ז:
נאמר בפסח הוא בשחיטה לעכב, אבל אשם לא נאמר בו הוא אלא לאחר הקטרת אימורין, והוא עצמו שלא הוקטרו אימוריו - כשר.	כדתניא:										ז:
חטאת מנלן?											ז:
דכתיב: (ויקרא ד) ושחט אותה לחטאת, שתהא שחיטה לשם חטאת.											ז:
אשכחן שחיטה, קבלה מנלן?											ז:

disputants-חולקים נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof
---	--

זבחים-כל הזבחים		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
דכתיב: (ויקרא ד) ולקח הכהן מדם החטאת, שתהא קבלה לשם חטאת.								!			ת.
ואשכחן שחיטה וקבלה, זריקה מנלן?								^			ת.
דאמר קרא (ויקרא ד) וכפר עליו הכהן מחטאתו, שתהא כפרה לשם חטאת.								!			ת.
אשכחן שנוי קדש, שנוי בעלים מנלן?								^			ת.
אמר קרא: עליו, עליו - ולא על חבירו.								!			ת.
אשכחן למצוה, לעכב מנלן?								^			ת.
חטאת - חטאתו, הכא נמי חטאת - חטאתו.	כדאמר רב הונא בריה דרב יהושע:							!			ת.
אשכחן מצוה בשנוי קדש, וזריקה בשנוי בעלים בין למצוה בין לעכב, לעכב בכל עבודות בשנוי קדש, ובשאר עבודות בשנוי בעלים בין למצוה בין לעכב מנלן?								^			ת.
אתיא מחטאת נזיר, דכתיב: (במדבר ו) והקריב הכהן לפני ה' ועשה את חטאתו ואת עולתו, שיהו כל עשיותיו לשם חטאת.	רבי יונה:							!			ת.
אשכחן שנוי קדש, שנוי בעלים מנלן?								^			ת.
חטאת חטאתו:	רב הונא בריה דר"י:							!			ת.
אלא מעתה, עולת - עולתו מאי דרשת ביה?	מתקיף לה רבינא:							ז			ת.
ולרבינא, מנחת - מנחתו, נסך - נסכו מאי דרשת בהו?								ז			ת.
ההוא מבעי ליה: מנחתם ונסכיהם בלילה, מנחתם ונסכיהם אפי' למחר, אלא עולת - עולתו מאי דרשת בהו?								!			ת.
ותו, מי גמרי מהדדי? חטאת חלב מחטאת נזיר לא גמרה - שכן יש עמה דמים אחרים, חטאת נזיר מחטאת חלב לא גמרה - שכן כרת								ז			ת.
אתיא מחטאת מצורע, דכתיב: (ויקרא יד) ועשה הכהן את החטאת, שיהו כל עשיותיו לשם חטאת.	אלא אמר רבא:							!			ת.
ואשכחן שנוי קדש, שנוי בעלים מנליה?								^			ת.
אמר קרא: (ויקרא יז) וכפר על המטהר וגו', על המטהר זה ולא על המטהר חבירו.								!			ת.
ואכתי מי ילפא מהדדי? חטאת חלב מחטאת מצורע לא ילפא - שכן יש עמה דמים אחרים, חטאת מצורע מחטאת חלב לא גמרה - שכן כרת								ז			ת.
מחדא לא אתיא, תיתי חדא מתרתי.								!			ת.
בהי לא לכתוב?								^			ת.
לא לכתוב רחמנא בחטאת חלב ותיתי מהנך								!			ת.
מה להנך שכן יש עמהם דמים אחרים								ז			ת.
לא לכתוב רחמנא בחטאת נזיר ותיתי מהנך								!			ת.
מה להנך שכן אין להן שאלה								ז			ת.
לא לכתוב רחמנא בחטאת מצורע ותיתי מהנך								!			ת.
מה להנך שכן אין באין בדלות								ז			ת.
אלא אמר קרא: (ויקרא ז) זאת התורה לעולה ולמנחה וגו', הקישו הכתוב לשלמים, מה שלמים - בין שנוי קדש בין שנוי בעלים בעינן לשמן למצוה, אף חטאת - בין שנוי קדש בין שנוי בעלים בעינן לשמן למצוה, הילכך מצוה משלמים, והנך קראי לעכב.								!			ת.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פסקה של מובאה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוק proof-ראיה
--	--

זבחים-כל הזבחים		Talmud Navigator													א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	מאן דאמר	מימרא	זבחים-כל הזבחים
ת.																												ואשכחן חטאת חלב דכתיב בה לחטאת, חטאת דעבודת כוכבים ודשמיעת הקול ובטוי שפתים וטומאת מקדש וקדשיו דלא כתיב בהו, מנלן?
ת.																												חטאת דעבודת כוכבים אתיא מחטאת חלב שכן כרת כמותה, והנך כוליה אתיין במה הצד.
ת.																												פסח בזמנו, לשמו - כשר, שלא לשמו - פסול
ת.																												ובשאר ימות השנה, לשמו - פסול, שלא לשמו - כשר.
ת.																												(של"ו קבאי"צ"ן ממה"ר בצ"א ב"א, סימן)
ת.																												מנא הני מילי?
ת.																												אמר קרא: (ויקרא א) ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים לה', דבר הבא מן הצאן יהא לזבח שלמים.
ת.																												אימא: שלמים אין, מידי אחרינא לא
ת.																												לזבח - לרבות כל זבח.
ת.																												אימא: כל דשחית להוי כמותה
ת.																												אי הוה כתיב לשלמים וזבח - כדאמרת, השתא דכתיב לזבח שלמים, לכל דשחית ליה שלמים להוי.
ת.																												אימא: לזבח - כלל, שלמים - פרט, כלל ופרט אין בכלל אלא מה שבפרט, שלמים אין, מידי אחרינא לא
ת.																												לה' - הדר וכלל.
ת.																												הא לא דמי כללא בתרא לכללא קמא, כללא קמא מרבי זבחים ותו לא, כללא בתרא לה' - כל דלה', ואפי' עופות ואפי' מנחות
ת.																												הא תנא דבי רבי ישמעאל הוא דדריש כללי ופרטי כי האי גוונא
ת.																												כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט, מה הפרט מפורש שהוא שלא לשמו וכשר, אף כל שהוא שלא לשמו וכשר.
ת.																												אי מה הפרט מפורש דבר הבא בנדר ובנדבה, אף כל הבא בנדר ובנדבה, עולה ושלמים אין, חטאת ואשם לא
ת.																												אלא, לזבח רבויא הוא.
ת.																												אימא: לכל דשחית ליה להוי כוותיה
ט.																												דוחין קדשים הנאכלים אצל קדשים הנאכלין, ואין דוחין קדשים הנאכלין אצל קדשים שאינן נאכלין.
ט.																												אטו חטאת ואשם מי לא מיתאכלי?
ט.																												אלא, דוחין קדשים הנאכלין לכל אדם אצל קדשים הנאכלין לכל אדם, ואין דוחין קדשים הנאכלין לכל אדם אצל קדשים שאין נאכלין לכל אדם.
ט.																												דוחין קדשים קלים אצל קדשים קלים, ואין דוחין קדשים קלים אצל קדשי קדשים.
ט.																												אימא: שחטיה לשם מעשר ליהוי מעשר
ט.																												למאי הילכתא? דלא ליבעי נסכים, ולמלקא עליה (ויקרא כז) בלא יגאל
ט.																												אמר קרא: (ויקרא כז) העשירי יהיה קודש, זה מעשר ואין אחר מעשר.
ט.																												אימא: שחטיה לשם בכור ליהוי כבכור
ט.																												למאי הילכתא? דלא ליבעי נסכים אי נמי, דליתביה לכהנים
ט.																												בכור נמי עברה עברה ממעשר גמר.

מירא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story
	מקרא-key:

זבחים-כל הזבחים		Talmud Navigator												
מימרא		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ואימא: שחטיה לשם תמורה ליהוי תמורה		ז												ט.
למאי הילכתא? למלקא עליה אי נמי, למיקם עליה (ויקרא כז) בלא ימכר ולא יגאל		ז												ט.
אמר קרא: (ויקרא כז) והיה הוא ותמורתו, זו תמורה ואין אחר תמורה.		!												ט.
ואימא: שחטיה לשם תודה ליהוי כי תודה		ז												ט.
למאי הילכתא? להטעינו לחם		ז												ט.
מי איכא מידי דפסח גופיה לא בעי לחם, ומותרו בעי לחם?		!												ט.
אי הכי, השתא נמי מי איכא מידי דפסח גופיה לא בעי נסכים, ומותרו בעי נסכים?		ז												ט.
אנן הכי קאמרינן: מי איכא מידי דמותר תודה עצמה לא בעי לחם, ואילו מותר דאתיא להו מעלמא בעיא לחם?		!												ט.
וממאי דבמותר פסח כתיב? דילמא במותר אשם כתיב	מתקיף לה רב יימר בריה דרב הילל:	ז												ט.
אמר קרא: (ויקרא ג) ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים, דבר השוה בכל צאן.	רבא:	!												ט.
בכל אתר את אמרת: מן - להוציא, וכאן מן - לרבות	מתקיף לה ר' אבין בר חייא, ואיתימא ר' אבין בר כהנא:	ז												ט.
הכא נמי מן - להוציא, דלא אתי בן שתי שנים ולא אתי נקיבה.	רבי מני:	!												ט.
ומי מצית אמרת דכי כתיב האי במותר פסח כתיב? והא מדכתיב: (ויקרא ג) אם כשב (ויקרא ג) ואם עז, מכלל דלאו במותר פסח כתיב	מתקיף לה רב חנא בגדתאה:	ז												ט.
ההוא מיבעי ליה לכדתניא:		!												ט.
משום דכתיב: (ויקרא ג) אם כשב (ויקרא ג) ואם עז, מכלל דלאו במותר פסח כתיב? והא מדכתיב: (ויקרא ג) אם כשב (ויקרא ג) ואם עז, מכלל דלאו במותר פסח כתיב	[תניא]	!												ט.
והא מהכא נפקא? מדאבוה דשמואל נפקא		ז												ט.
ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים - דבר הבא מן הצאן יהא לזבח שלמים	דאמר אבוה דשמואל:	ז												ט.
ואכתי, מדרב נחמן אמר רבה בר אבון נפקא		ז												ט.
מנין למותר פסח שקרב שלמים? שנאמר: (דברים טז) וזבחת פסח לה' אלהיך צאן ובקר, והלא אין פסח בא אלא מן הכבשים ומן העזים אלא, מכאן למותר הפסח שיהא לדבר הבא מן הצאן ומן הבקר, ומאי ניהו? שלמים	דאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוה:	ז												ט.
אלא, תלתא קראי כתיבי: חד לעיברה זמנו ועיברה שנתו, וחד לעיברה זמנו ולא שנתו, וחד ללא עיברה לא זמנו ולא שנתו.		!												ט.
וצריכי, דאי כתב רחמנא חד, הוה אמינא: היכא דעיברה שנתו וזמנו דאידיהי מפסח לגמרי, אבל עיברה זמנו ולא שנתו דחזי לפסח שני - אימא לא ואי כתב רחמנא הני תרתי, משום דאידיהי להו ממילתייהו, אבל היכא דלא עבר לא זמנו ולא שנתו דחזי לפסח - אימא לא, צריכי.														ט.
חטאת ששחטה לשום חטאת נחשון - כשירה, דאמר קרא: (ויקרא ו) זאת תורת החטאת, תורה אחת לכל החטאות.	רב משמיה דמבוג:													ט.
יתיב רבא וקאמר לה להא שמעתא.														ט.
כל המנחות שנקמצו שלא לשמן - כשירות ועלו לבעלים לשום חובה, לפי שאין המנחות דומות לזבחים, שהקומץ מחבת לשם מרחשת - מעשיה מוכיחין עליה שהיא מחבת, חריבה לשם בלולה - מעשיה מוכיחין שהיא חריבה, אבל בזבחים אינו כן, שחטיה אחת לכולן, קבלה אחת לכולן, זריקה אחת לכולן	איתיביה רב משרשיא לרבא, רבי שמעון אומר:	ז												ט.
טעמא דמעשיה מוכיחין, הא אין מעשיה מוכיחין לא, אמאי? לימא: (ויקרא ו) זאת תורת המנחה, תורה אחת לכל המנחות		ז												ט.
חטאת - ששחטה על מנת שיתכפר בה נחשון - כשירה, אין כפרה למתים.	אלא אי איתמר הכי איתמר, אמר רב משמיה דמבוג:													ט.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פסקה של פסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

זבחים-כל הזבחים		Talmud Navigator									
ממרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ולימא מת בעלמא									ז		ט:
הא קמ"ל, טעמא דמת, הא דחי דומיא דנחשון - פסולה, ומאי ניהו? חטאת נזיר וחטאת מצורע.									!		ט:
הני עולות נינהו									ז		ט:
חטאת ששחטה על שמחוייב חטאת כנחשון - כשירה, חטאת נחשון עולה היא.	אלא אי איתמר הכי איתמר, אמר רב משמיה דמבוג:										ט:
חטאת ששחטה לשם חטאת נחשון - פסולה, חטאת נחשון עולה היא.	איכא דאמר, אמר רב משמיה דמבוג:										ט:
ולימא: חטאת נזיר וחטאת מצורע									ז		ט:
עיקר חטאת נקט.									!		ט:
חטאת חלב ששחטה לשם חטאת דם, לשם חטאת עבודת כוכבים - כשירה לשם חטאת נזיר, לשם חטאת מצורע פסולה, הני עולות נינהו.	רבא:										ט:
חטאת חלב ששחטה לשם חטאת דטומאת מקדש וקדשיו, מהו? מי אמרינן כרת כמותה, או דילמא אין קבוע כמותה?	בעי רבא:								^		ט:
רב אחא בריה דרבא מתני כולהו לפסולא, מ"ט (ויקרא ד) ושחט אותה לחטאת - לשם אותה חטאת.	[רב אחא בריה דרבא]								!		ט:
בעיא דרבא היכי מתניתו לה?	רב אשי לרב אחא בריה דרבא:								ז		ט:
אנן בשינוי בעלים מתנינן לה והכי מתנינן לה:	אמר ליה: [רב אחא בריה דרבא]								!		ט:
חטאת חלב ששחטה על מי שמחוייב חטאת דם וחטאת עבודת כוכבים - פסולה, על מי שמחוייב חטאת נזיר וחטאת מצורע - כשירה	רבא:								!		ט:
ובעין לה הכי:									!		ט:
חטאת חלב ששחטה על מי שמחוייב חטאת דטומאת מקדש וקדשיו, מהו? מי אמרי' כרת כמותה, או דילמא אין קבוע כמותה?	בעי רבא:								!	^	ט:
תיקו.									!		ט:
שחטה לשמה לזרוק דמה שלא לשמה - רבי יוחנן אמר: פסולה	איתמר: [רבי יוחנן]								♦		ט:
כשירה.	ריש לקיש:								♦		ט:
ר' יוחנן אמר פסולה, מחשבין מעבודה לעבודה, וילפינן ממחשבת פיגול	[רבי יוחנן]										ט:
ור"ל אמר כשירה, אין מחשבין מעבודה לעבודה, ולא ילפינן ממחשבת פיגול.	[ריש לקיש]										ט:
ואזדו לטעמייהו											ט:
השוחט את הבהמה ע"מ לזרוק דמה לעבודת כוכבים, ולהקטיר חלבה לעבודת כוכבים - ר' יוחנן אמר: אסורה, מחשבין מעבודה לעבודה, וילפינן חוץ מבפנים	דאיתמר: [רבי יוחנן]										י.
מותרת, אין מחשבין מעבודה לעבודה, ולא ילפינן חוץ מפנים.	ריש לקיש:										י.
וצריכי, דאי אשמעינן בהא, בהא אמר ריש לקיש, אבל פנים מפנים אימא מודי ליה לרבי יוחנן ואי אשמעינן הא, בהא קאמר רבי יוחנן, אבל בההיא אימא מודי ליה לריש לקיש, צריכי.											י.
מתב רב ירמיה לסיועיה לרבי יוחנן, ורבי אילא לסיועיה לריש לקיש.	כי אתא רב דימי אמר:										י.
ומה במקום שאם אמר הריני שוחט חוץ לזמנו שהוא כשר, שחטו על מנת לזרוק דמו חוץ לזמנו - פסול, מקום שאם אמר הריני שוחט שלא לשמו פסול, שחטו על מנת לזרוק דמו שלא לשמו - אינו דין שיהא פסול.	רב ירמיה לסיועיה לרבי יוחנן:										י.
מה לחוץ לזמנו שכן כרת	מתקיף לה רבא בר אהילאי:								ז		י.

מילרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	חילקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story מקרא-key
--	---

זבחים-כל הזבחים		Talmud Navigator												
מירא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
הכי קאמר: ומה מקום שאם אמר הריני שוחט חוץ למקומו שהוא כשר, שחטו על מנת לזרוק דמו חוץ למקומו - פסול, מקום שאם אמר הריני שוחט שלא לשמו שהוא פסול, שחטו ע"מ לזרוק דמו שלא לשמו - אינו דין שיהא פסול.	אלא אמר רבא בר אהילאי:													י.
מה לחוץ למקומו - שכן נוהג בכל הזבחים, תאמר בשלא לשמו - שאינו נוהג אלא בפסח וחטאת?	מתקיף לה רב אשי:													י.
הכי קאמר: ומה במקום שאם אמר הריני שוחט לשם פלוני שהוא כשר, לזרוק דמו לשם פלוני - פסול, מקום שאם אמר הריני שוחט שלא לשמן שהוא פסול, שחטו ע"מ לזרוק דמן שלא לשמן - אינו דין שיהא פסול.	אלא אמר רב אשי:													י.
לא תאמר בזריקה ותיתי מק"ו מבינייא, משחיטה וקבלה, למאי הלכתא כתב רחמנא? לומר, דאין מחשבין מעבודה לעבודה.	רבי אילא לסיועה לריש לקיש:													י.
ודלמא דמחשבין מעבודה לעבודה	מתקיף לה רב פפא:													י.
אם כן, לשתוק קרא מיניה ותיתי מקל וחומר דרב אשי														י.
ואידך?														י.
פריך הכי: מה להנך שכן טעונות צפון וישנן בחטאות הפנימיות.	[רבי יוחנן]													י.
ואידך?														י.
השתא מיהא בשלמים קיימין.	[ריש לקיש]													י.
שחטה לשמה לזרוק דמה שלא לשמה - רב נחמן אמר: פסולה	איתמר: [רב נחמן]													י.
כשרה	רבה:													י.
והדר ביה רבה לגבי רב נחמן מק"ו דרב אשי.														י.
אף האשם.	רבי אליעזר:													י.
חטאת באה על חטא ואשם בא על חטא, מה חטאת שלא לשמה - פסולה, אף אשם שלא לשמו - פסול.	תניא, אמר ר' אליעזר:													י.
לא, אם אמרת בחטאת שכן דמה למעלה.	אמר לו רבי יהושע:													י.
פסח ויוכח, שדמו למטה ושחטו שלא לשמו - פסול.	אמר לו רבי אליעזר:													י.
מה לפסח שכן זמנו קבוע	אמר לו רבי יהושע:													י.
חטאת תוכיח.	אמר לו רבי אליעזר:													י.
חזרני חלילה.	אמר לו רבי יהושע:													י.
חטאת נאמר בה היא לשמה - כשירה, שלא לשמה - פסולה, ופסח נאמר בו הוא בזביחה, הוא לשמו - כשר, שלא לשמו - פסול, אף אשם נאמר בו הוא, הוא לשמו - כשר, שלא לשמו - פסול.	חזר רבי אליעזר ודנו דין אחר:													י.
חטאת נאמר בה היא בשחיטה, היא לשמה - כשרה, שלא לשמה - פסולה, פסח נאמר בו הוא בזביחה, הוא לשמו - כשר, שלא לשמו - פסול, אבל אשם לא נאמר בו הוא אלא לאחר הקטרת אימורין, והוא עצמו שלא הוקטרו אימורין - כשר	אמר לו רבי יהושע:													י.
הרי אומר: (ויקרא ו) כחטאת כאשם, מה חטאת שלא לשמו - פסול, אף אשם שלא לשמו - פסול.	אמר לו רבי אליעזר:													י.
חזרני חלילה.	אמר מר, אמר לו ר' יהושע:													י.
וליהדר דינא ולייתי במה הצד														י.
משום דאיכא למיפרך: מה להצד השוה שבהן שכן יש בהן צד כרת.														י.
לא, אם אמרת בחטאת שכן דמה למעלה.	אמר מר, אמר לו ר' יהושע:													י.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה story-מעשה	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
מקרא-key:	

זבחים-כל הזבחים		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ולימא ליה: לא, אם אמרת בחטאת שכן נכנס דמה לפני ולפנים									ז	ו	י
בחטאות החיצונות קאמרינן									!	ו	י
[ולימא ליה] שאם נכנס דמה לפני ולפנים - פסולה									ז	ו	י
אית ליה לרבי אליעזר אף האשם.									!	ו	י
[ולימא ליה] שכן מכפרת על חייבי כריתות									ז	ו	י
מחטאת דשמיעת הקול.									!	ו	י
[ולימא ליה] שכן טעונה ארבע מתנות									ז	ו	י
כרבי ישמעאל									!		י
כל הדמים טעונה ארבע מתנות.	דאמר: [רבי ישמעאל]								!	ו	י
[ולימא ליה] על ארבע קרנות									ז	ו	י
וליטעמיך, האיכא אצבע, האיכא קרן, האיכא חודה אלא חד מתרי תלת טעמי נקט.									!	ו	י
לא, אם אמרת.	אמר מר, אמר לו ר' יהושע:									ו	י
לימא ליה רבי אליעזר: אשם נמי דמו למעלה									ז	ו	י
אשם דמו למעלה לא מצית אמרת, ק"ו מעולה, ומה עולה שהיא כליל דמה למטה, אשם שאינו כליל לא כל שכן.	אביי:								!	ו	י
מה לעולה שכן אינה מכפרת									ז		י
חטאת העוף תוכיח.									!	ו	י
מה לחטאת העוף שכן אינה מין זבח									ז		י
עולה תוכיח.									!	ו	י
לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה, הצד השווה שבהן - שהן קדשים ודמן למטה, אף אני אביא אשם שהוא קדוש קדשים ודמו למטה.									!	ו	י
ולפרוך: מה להצד השווה שבהן שכן אין להן קצבה, תאמר באשם שיש לו קצבה	רבא מפרזקא לרב אשי:								ז		י
דאמר קרא: (ויקרא ו) הכהן המחטא אותה, אותה דמה למעלה, ואין דמו של אחר למעלה.	אלא היינו טעמא דרבי אליעזר:									ו	י
אי הכי, חטאת נמי נימא: אותה לשמה - כשרה, שלא לשמה - פסולה, הא שאר זבחים בין לשמן בין שלא לשמן - כשרין									ז		י
ההוא אותה לאו דוקא, דהא שייר פסח.									!	ו	י
הכא נמי לאו דוקא, דהא שייר עולת העוף									ז		י
בזביחה מיהא לא שייר מיד.									!	ו	י
ואי בעית אימא: הא מני? רבי אלעזר ברבי שמעון היא									!		י
האי מקום לחוד והאי מקום לחוד	דאמר: [רבי אלעזר ברבי שמעון]								!	ו	י
דמים התחתונים ניתנין מחוט הסיקרא ולמטה, והעליונים - מחוט הסיקרא ולמעלה	דתניא:								!		י
במה דברים אמורין - בעולת העוף, אבל בחטאת בהמה - היא עצמה אין נעשה אלא על גופה של קרן.	רבי אלעזר ברבי שמעון:								!		י

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת פיסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
--	--

זבחים-כל הזבחים		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
כל דמים שנכנסו להיכל לכפר - פסולים	תנן התם, שהיה רבי עקיבא אומר:									◆	◆
חטאת בלבד	חכמים:									◆	◆
אף האשם, שנאמר: כחטאת כאשם.	רבי אליעזר:									◆	◆
בשלמא רבי אליעזר כדקאמר טעמא, אלא רבנן מאי טעמא?										⚡	
אשם נכנס דמו לפני פסול לא מצית אמרת, קל וחומר מעולה: מה עולה שהיא כליל, נכנס דמה לפני - כשרה, אשם שאינו כליל לא כ"ש.	רבא:									!	◆
מה לעולה שכן אינה מכפרת										⚡	◆
מנחת חוטא תוכיח.										!	◆
וילימא: חטאת העוף תוכיח										⚡	
חטאת העוף בעיא דרבי אבין היא.										!	
ולפרוך: מה למנחת חוטא שכן אינה מין זבח										⚡	
עולה תוכיח.										!	
וחזר הדין, לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה, הצד השווה שבהן - שהן קדשים ונכנס לפני כשרין, אף אני אביא אשם - שהוא קודש קדשים ונכנס דמו לפני כשר.										!	◆
ולפרוך: מה להצד השווה שבהן שכן אין להן קצבה, תאמר באשם שיש לו קצבה	רבא מברניש לרב אשי:	⚡									◆
אלא היינו טעמיהו דרבנן, דאמר קרא: דמה - דמה של זו ולא דמה של אחר.										!	◆
ואידך?										⚡	
דמה - ולא בשרה.	[רבי אליעזר]									!	◆
ואידך?										⚡	
דם - דמה.	[חכמים]									!	◆
ואידך?										⚡	
דם - דמה לא דריש.	[רבי אליעזר]									!	◆
בשלמא לרבנן דאמרי: אשם ששחטו שלא לשמו כשר, היינו דאיתקש מנחה לחטאת מנחה לאשם										⚡	◆
(ויקרא ו) קדש קדשים היא כחטאת וכאשם - מנחת חוטא הרי היא כחטאת, לפיכך קמצה שלא לשמה - פסולה, מנחת נדבה הרי היא כאשם, לפיכך קמצה שלא לשמה - כשרה	דתניא, רבי שמעון:									⚡	◆
אלא לרבי אליעזר, למאי הלכתא איתקש מנחה לחטאת ומנחה לאשם?										⚡	◆
לכי אידך דרבי שמעון										!	
שלא בכלי שרת - פסולה	דתנן: [ת"ק]									◆	◆
מכשיר	רבי שמעון:									◆	◆
מ"ט דר"ש? אמר קרא: קדש קדשים היא כחטאת וכאשם, בא לעובדה ביד - עובדה בימין כחטאת, בא לעובדה בכלי - עובדה בשמאל כאשם.	ואמר רב יהודה בריה דרבי חייא:									!	◆
ור"ש, האי קרא מפיק ליה להכי ומפיק ליה להכי?										⚡	
עיקר קרא לכדבר יהודה בריה דרבי חייא הוא דאתא, ומנחת חוטא דפסולה שלא לשמה טעמא אחרינא הוא, חטאת טעמא מאי? דכתיב בה היא, מנחת חוטא נמי כתיב בה היא.										!	◆

מקרא-key: disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- קודמת- פסקה story- מעשה	מימרא-statement challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
--	--

זבחים- כל הזבחים		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	א
ולרבנן למאי הלכתא איתקש אשם לחטאת?													ז	יא.
לומר לך: מה חטאת טעונה סמיכה, אף אשם טעון סמיכה.													!	יא.
הנשחטין כו'.	יוסף בן חוני:													יא. <
יוסף בן חוני ורבי אליעזר אמרו דבר אחד.	רבי יוחנן:												♦	יא.
באחרים לשם חטאת פליגי	רבה:												♦	יא.
הפסח שעברה שנתו ושחטו בזמנו לשמו, וכן השוחט אחרים לשם פסח בזמנו - רבי אליעזר פוסל	דתניא: [רבי אליעזר]												♦	יא.
מכשיר	רבי יהושע:												♦	יא.
אם בשאר ימות השנה שאינו כשר לשמו - אחרים כשרים לשמו, בזמנו שהוא כשר לשמו - אינו דין שיכשרו אחרים לשמו	א"ר יהושע:												■	יא.
או חילוף הדברים, ומה אם בשאר ימות השנה שאינו כשר לשמו - כשר הוא לשם אחרים, בזמנו שהוא כשר לשמו - אינו דין שיכשר לשם אחרים, ויוכשר פסח בארבעה עשר שלא לשמו. וכך אתה אומר? מה לי הוכשרו אחרים בשאר ימות השנה לשמו - שכן הוא כשר לשם אחרים, ויוכשרו אחרים בזמנו לשמו - שכן הוא פסול לשם אחרים?	אמר לו רבי אליעזר:												ז	יא.
אם כן, הורעתה כח פסח ונתת כח בשלמים	אמר לו רבי יהושע:												ז	יא.
חזר רבי אליעזר ודנו דין אחר: מצינו מותר פסח בא שלמים, ואין מותר שלמים בא פסח, ומה פסח שמותרו בא שלמים, שחטו בזמנו לשום שלמים - פסול, שלמים שאין מותרן בא פסח, אם שחטם לשם פסח בזמנו - אינו דין שיהו פסולין	[רבי אליעזר]												■	יא.
מצינו מותר חטאת בא עולה, ואין מותר עולה בא חטאת, ומה חטאת שמותרת בא עולה, שחטה לשם עולה - פסולה, עולה שאין מותרת בא חטאת, שחטה לשם חטאת - אינו דין שתהא פסולה	אמר לו רבי יהושע:												ז	יא. >
לא, אם אמרת בחטאת - שכן כשרה לשמה כל השנה כולה, תאמר בפסח - שאינו כשר לשמו אלא בזמנו? הואיל והוא פסול לשמו, דין הוא שיפסלו אחרים לשמו.	אמר לו רבי אליעזר:												!	יא.
שמעון אחי עזריה אומר כו'.														יא. <
מאי טעמא דשמעון אחי עזריה? דאמר קרא: (ויקרא כב) ולא יחללו את קדשי בני ישראל את אשר ירימו לה, במזבח מהן אין מתחללין, בנמוך מהם מתחללין.	רב אשי מתני משמיה דרבי יוחנן, ורב אחא בריה דרבא מתני משמיה דרבי ינאי:												■	יא.
והאי להכי הוא דאתא? והא מיבעי ליה לכדשמואל													ז	יא.
מנין לאוכל את הטבל שהוא במיתה? שנאמר: ולא יחללו את קדשי בני ישראל את אשר ירימו לה, בעתידים לתרום הכתוב מדבר	דאמר שמואל:												ז	יא.
אם כן, לכתוב קרא אשר הורמו, מאי אשר ירימו? שמע מיניה תרתי.													!	יא.
כשרין ואין מרצין, וכי פליג - בהדא פליג, או דלמא כשרין ומרצין, ובתרתיה פליגי?	בעי רבי זורא:												^	יא.
הבכור והמעשר ששחטן לשם שלמים - כשרים, שלמים ששחטן לשם בכור או לשם מעשר - פסולין	אביי ואיתימא רבי זריקא, תא שמע:												!	יא.
ואי ס"ד כשרין ומרצין, בכור בר ריצויי הוא? אלא כשרין ואין מרצין, ומדסיפא כשרין ואין מרצין, רישא נמי כשרין ואין מרצין.													!	יא.
מידי איריא? הא כדאיתא והא כדאיתא.													ז	יא.
אלא מאי קמ"ל? גבוה ונמוך קמ"ל													ז	יא.
כיצד? קדשי קדשים ששחטן לשם קדשים קלים כו'	תנינא:												ז	יא.
מהו דתנינא: קדשי קדשים וקדשים קלים הוא דאיכא גבוה ונמוך, אבל קלים וקלים לא.													!	יא.
שלמים קודמים את הבכור, מפני שהן טעונין מתן ארבע וסמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק	הא נמי תנינא:												ז	יא.

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קידמת-פסקה story-מעשה key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	--

זבחים-כל הזבחים		Talmud Navigator												
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
הא עיקר, ההיא אגרא נסבה.														יא:
הפסח ששחטו שחרית בארבעה עשר שלא לשמו - רבי יהושע מכשיר, כאילו נשחט בשלשה עשר	[רבי יהושע]													יא:
פוסל, כאילו נשחט בין הערבים.	בן בתירא:													יא:
מקובל אני מפי שבעים ושנים זקן ביום שהושיבו את רבי אליעזר בישיבה, שכל הזבחים הנאכלין שנזבחו שלא לשמן - כשרין, אלא שלא עלו לבעלים משום חובה, חוץ מן הפסח ומן החטאת	שמעון בן עזאי:													יא:
ולא הוסיף בן עזאי אלא העולה														יא:
ולא הודו לו חכמים.	[חכמים]													יא:
מכשיר היה בן בתירא בפסח ששחטו שחרית בארבעה עשר לשמו, דכוליה יומא זימניה הוא	רבי אלעזר אמר רבי אושעיא:													יא:
ומאי כאילו?														יא:
אידי דאמר רבי יהושע כאילו, אמר איהו נמי כאילו.														יא:
אי הכי, אדמיפלגי בשלא לשמו, ליפלגו בלשמן														יא:
אי איפלגו בלשמו הוה אמינא: אבל בשלא לשמו מודי רבי יהושע לכן בתירא הואיל ומקצתו ראוי, קא משמע לן.														יא:
והכתיב: (שמות יב) בין הערבים														יא:
בין שני ערבים.	עולא בריה דרב עילאי:													יא:
תמיד דכתיב ביה: (שמות כט) בין הערבים, הכי נמי דכולי יומא כשר														יא:
התם מדכתיב: (שמות כט) את הכבש אחד תעשה בבקר, מכלל דבין הערבים - בין הערבים ממש.														יא:
אימא: חד בבקר, אידך כוליה יומא														יא:
אחד בבקר, ולא שנים בבקר.														יא:
נרות דכתיב (שמות כט) בין הערבים, הכי נמי דכולי יומא כשר														יא:
שאני התם, דכתיב: - מערב ועד בקר														יא:
(שמות כז) מערב ועד בקר - תן לה מדתה שתהא דולקת והולכת מערב ועד בקר. דבר אחר: אין לך עבודה כשרה מערב ועד בקר אלא זו בלבד.	ותניא:													יא:
קטורת דכתיב בה: (שמות ל) בין הערבים, הכי נמי דכולי יומא כשר														יא:
שאני קטרת, דאיתקש לנרות.														יא:
התם נמי כתיב: (דברים טז) שם תזבח את הפסח בערב														יב:
ההוא ליאוחר דבר הוא דאתא														יב:
יאוחר דבר שנאמר בו בערב ובין הערבים לדבר שלא נאמר בו אלא בין הערבים בלבד.	דתניא:													יב:
ומי איכא מידי דאילו שחיט ליה מצפרא, אמרת: זימניה הוא, וכי מטי בין הערבים, אמרת: יאוחר דבר?														יב:
אין														יב:
הלכה: מתפלל של מנחה ואח"כ מתפלל של מוספין.	דהא"ר יוחנן:													יב:
ובין הערבים דכתיב גבי קטרת ונרות למה לי?														יב:

מילרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוק-answer ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story
מקרא-key:	

זבחים-כל הזבחים		Talmud Navigator									
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ועוד									ז		יב.
לא, אם אמרת בשלשה עשר שאין מקצתו ראוי, תאמר בארבעה עשר שמקצתו ראוי	השיב רבי תחת בן בתירא, לדברי רבי יהושע:								ז		יב.
ואם איתא, כולו ראוי הוא									ז		יב.
פוסל היה בן בתירא בפסח ששחטו בארבעה עשר שחרית בין לשמו בין שלא לשמו, הואיל ומקצתו ראוי.	אלא א"ר יוחנן:								ז		יב.
א"כ, פסח כשר לבן בתירא היכי משכחת לה? אי דאפרשיה האידנא, דחוי מעיקרו הוא ואי דאפרשינהו מאתמול, נראה ונדחה הוא	מגדף בה רבי אבהו:								ז		יב.
תהא לאחר חצות.	אלא אמר רבי אבהו:								!		יב.
אפילו תימא מצפרא, אין מחוסר זמן לבו ביום.	אביי:								!		יב.
אפילו תימא מאורתא, לילה אין מחוסר זמן	רב פפא:								!		יב.
ליל שמיני נכנס לדיר להתעשר	דתני דבי ר' ישמעאל:								!		יב.
וכדרי אפטוריקי									!		יב.
כתיב: (ויקרא כב) והיה שבעת ימים תחת אמו, הא לילה חזי, וכתיב: (ויקרא כב) ומיום השמיני והלאה ירצה, הא לילה לא חזי, הא כיצד? לילה לקדושה, ויום להרצאה.	דרי אפטוריקי רמי:								!		יב.
לימא קסבר רבי יוחנן: בעלי חיים נדחין	רבי זירא לרבי אבהו:								ז		יב.
אין	אמר ליה: [רבי אבהו]								!		יב.
בהמה של שני שותפין, הקדיש חציה וחזר ולקח חציה והקדישה - קדושה ואינה קריבה, ועושה תמורה, ותמורתה כיוצא בה	דא"ר יוחנן:								!		יב.
ושמע מינה תלת: שמע מינה בעלי חיים נדחין, וש"מ דחוי מעיקרא הוה דחוי, וש"מ יש דחוי בדמים.									!		יב.
אכל חלב והפריש קרבן, והמיר דת וחזר בו, הואיל ונדחה - ידחה.	עולא אמר רבי יוחנן:										יב:
אכל חלב והפריש קרבן, ונשתטה וחזר ונשתפה, הואיל ונדחה - ידחה.	איתמו נמי, אמר ר' ירמיה אמר רבי אבהו										יב:
וצריכי, דאי אשמעינן קמייתא, משום דהוא דחי נפשיה בידיה, אבל הכא דמילא אידחי כישן דמי ואי אשמעינן הכא, משום דאין בידו לחזור, אבל הכא דיש בידו לחזור אימא לא, צריכא.											יב:
אכל חלב והפריש קרבן, והורו בית דין שחלב מותר וחזרו בהן, מהו? מי הוי דחוי או לא הוי דחוי?	בעי רבי ירמיה:								^		יב:
כי פתח רבי יוחנן בדחויין - מהא פתח, מאי טעמא? התם גברא אידחי קרבן לא אידחי, הכא קרבן נמי אידחי.	אמר ליה ההוא סבא:								!		יב:
מקובלני מפי שבעים ושנים זקן כו'.	שמעון בן עזאי:										יב:
למה לי למתנא שבעים ושנים זקן?									ז		יב:
דכולהו בחדא שיטתא הוו קיימי.									!		יב:
לא הוסיף בן עזאי אלא העולה.	[בן עזאי]										יב:
מאי טעמא דבן עזאי (ויקרא א) עולה הוא אשה ריח ניחוח לה', היא לשמה - כשרה, שלא לשמה - פסולה.	רב הונא:										יב:
אשם נמי כתיב ביה הוא									ז		יב:
ההוא לאחר הקטרת אימורים הוא דכתיב.									!		יב:
האי נמי לאחר הקטרת אימורים הוא דכתיב									ז		יב:

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- קודמת- פיסקה story- מעשה key- מקרא:	statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה
--	---

זבחים- כל הזבחים		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
תרי הוא כתיבי.										!	יב:
גבי אשם נמי תרי הוא כתיב										ז	יב:
אלא, בן עזאי בקל וחומר מיייתי לה, ומה חטאת שאינה כליל - שחטה שלא לשמה פסולה, עולה שהיא כליל לא כל שכן.											יב:
מה לחטאת שכן מכפרת										ז	יב:
פסח יוכיח.										!	יב:
מה לפסח שכן זמנו קבוע										ז	יב:
חטאת תוכיח.										!	יב:
וחזר הדין, לא ראי זה כראי זה ולא ראי זה כראי זה, הצד השווה שבהן - שהן קדשים ושחטן שלא לשמן פסול, אף אני אביא עולה - שהיא קדשים ושחטה שלא לשמה פסולה.										!	יב:
מה להצד השווה שבהן שיש בהן צד כרת										ז	יב:
בן עזאי צד כרת לא פריך.										!	יב:
אשם נמי לייתי										ז	יג:
אשם, פריך: מה להצד השווה שבהן שכן ישנן בצבור כביחיד.										!	יג:
ואיבעית אימא: צד כרת נמי פריך, ובן עזאי גמרא גמיר לה, והא דקאמר רב הונא קל וחומר, לא אמרה אלא אחדד בה תלמידיו.										!	יג:
הפסח והחטאת ששחטן שלא לשמן, קבל והלך וזרק שלא לשמן, או לשמן ושחטן, או שלא לשמן ולשמן - פסולים.											יג:
כיצד לשמן ושחטן? לשם פסח ולשם שלמים, שלא לשמן ולשמן? לשם שלמים ולשם פסח											יג:
שהזבח נפסל בארבעה דברים: בשחיטה, ובקבול, ובהילוך, ובזריקה	[רבנן]									♦	יג:
רבי שמעון מכשיר בהילוך, שהיה אומר: אי אפשר שלא בשחיטה ושלא בקבלה ושלא בזריקה, אבל אפשר בלא הילוך, שוחט בצד המזבח וזורק.	[רבי שמעון]									♦	יג:
המהלך במקום שהוא צריך להלך - מחשבה פוסלת, במקום שאינו צריך להלך - אין מחשבה פוסלת.	רבי אליעזר:										יג:
וקבלה מי פסלה?										ז	יג:
והתניא: [ת"ק]											יג:
מניין לקבלה שלא תהא אלא בכהן כשר ובכלי שרת? נאמר כאן בני אהרן, ונאמר להלן (במדבר ג) אלה שמות בני אהרן הכהנים המשווחים, מה להלן בכהן כשר ובכלי שרת, אף כאן בכהן כשר ובכלי שרת.	רבי עקיבא:									ז	יג:
אקפח את בניי, אם לא שמעתי הפרש בין קבלה לזריקה, ואין לי לפרש.	רבי טרפון:									ו	יג:
אני אפרש: קבלה לא עשה בה מחשבה כמעשה, זריקה עשה בה מחשבה כמעשה. קבלו בחוץ - אינו חייב כרת, וזרקו בחוץ - ענוש כרת. קבלוהו פסולין - אין חייבין עליו, וזרקוהו פסולין - חייבין עליו.	רבי עקיבא:									ז	יג:
העבודה אם הטית ימין ושמאל, אני שמעתי ואין לי לפרש, אתה דורש ומסכים לשמועה. בלשון הזה אמר לו: עקיבא, כל הפורש ממך כפורש מחיין	אמר לו רבי טרפון:									ו	יג:
לא קשיא: כאן במחשבת פיגול, כאן במחשבת שלא לשמה.	רבא:									!	יג:
דיקא נמי											יג:
שהזבח נפסל	דקתני:										יג:
ולא קתני מתפגל											יג:
ש"מ.											יג:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-קודמת-פיסקה O-מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה
---	---

זבחים-כל הזבחים		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ומחשבת פיגול לא פסלה בקבלה?											יג.
יכול לא תהא מחשבה מועלת אלא בוריקה בלבד, מנין לרבות שחיטה וקבלה? ת"ל: (ויקרא ו) ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו לא ירצה, בדברים המביאין לידי אכילה הכתוב מדבר יכול שאני מרבה אף שפיכת שירים והקטרת אימורין? ת"ל: (ויקרא ו) ביום השלישי לא ירצה המקריב אותו לא יחשב, זריקה בכלל היתה, ולמה יצתה? להקיש אליה, לומר לך: מה זריקה מיוחדת שהיא עבודה ומעכבת כפרה, אף כל עבודה ומעכבת כפרה, יצאו שפיכת שירים והקטרת אימורין שאין מעכבין את הכפרה	והתניא:										יג.
אלא לא קשיא, הא דאמר: הריני שוחט ע"מ לקבל דמה למחר, הא דאמר: הריני מקבל דמה על מנת לשפוך שירים למחר.											יג.
ושפיכת שירים והקטרת אימורין לא פסלה בהו מחשבה?	א"ל ההוא מרבנן לרבא:										יג.
יכול לא תהא מחשבה מועלת אלא באכילת בשר, מנין לרבות שפיכת שירים והקטרת אימורין? ת"ל: (ויקרא ז) ואם האכל יאכל, בשתי אכילות הכתוב מדבר, אחת אכילת אדם, ואחת אכילת מזבח	והתני:										יג.
לא קשיא, הא דאמר: הריני זורק על מנת לשפוך שירים למחר, הא דאמר: הריני שופך שירים על מנת להקטיר אימורין למחר.											יג.
שמעתי, שטבילת אצבע מפגלת בחטאת פנימית.	ר' יהודה בריה דרבי חייא:										יג.
שמעה אילפא אמרה קמיה דרב פדא	[אילפא]										יג.
כלום למדנו פיגול אלא משלמים, מה שלמים אין טבילת אצבע מפגלת בהן, אף חטאת אין טבילת אצבע מפגלת בהן	אמר: רב פדא										יג.
וכי הכל משלמים למדו? אי מה שלמים שלא לשמן אין מוציא מידי פיגול, אף חטאת שלא לשמה אין מוציא מידי פיגול, אלא מאי אית לך למימר? מרבויה דקראי קאתיא, ה"נ מרבויה דקרא קאתי.											יג.
בעליה זו שמעתי, שטבילת אצבע מפגלת.	ריב"ל:										יג.
כלום למדו פיגול אלא משלמים, מה שלמים אין טבילת אצבע מפגלת בהן, אף חטאת אין טבילת אצבע מפגלת בהן.	תהי בה רשב"ל:										יג.
וכי הכל משלמים למדו? אי מה שלמים שלא לשמן אין מוציא מידי פיגול, אף חטאת שלא לשמה אין מוציא מידי פיגול											יג.
אין, הכל משלמים למדו, הואיל וחזן למקומו פוסל בשלמים ושלא לשמו פוסל בחטאת, מה חזן למקומו הפוסל בשלמים - מוציא מידי פיגול, אף שלא לשמו הפוסל בחטאת - מוציאה מידי פיגול.	רבי יוסי ברבי חנינא:										יג.
מצדה תברא, מה לחזן למקומו הפוסל בשלמים שכן נוהג בכל הזבחים, תאמר בשלא לשמו שאינו נוהג אלא בפסח וחטאת בלבד.	רבי ירמיה:										יג.
אלא מאי אית לך למימר? דבר הפוסל בהן מוציא מידי פיגול, דבר המעכב בהן מביא לידי פיגול, הכא נמי דבר הפוסל בה מוציא מידי פיגול, דבר המעכב בה מביא לידי פיגול.											יג.
זה הכלל: כל הקומץ ונותן בכלי והמוליך והמקטיר	רב מרי: אף אנן נמי תנינא:										יג.
בשלמא קומץ - היינו שוחט, מוליך - היינו מוליך, מקטיר נמי - היינו זורק, אלא נותן בכלי מאי ניהו?											יג.
אילימא דדמי לקבלה											יג.
מי דמי? התם ממילא, הכא איהו קא שקיל ורמי											יג.
אלא כיון דלא סגי דלא יהיב, על כרחיה עבודה חשובה היא, ה"נ כיון דלא סגי דלא עביד לה, על כרחיה היינו הולכה לא, לעולם דמי לקבלה, ודקאמרת: הכא ממילא, התם איהו קא שקיל ויהיב, כיון דאידי ואידי מתן כלי הוא, מה לי ממילא מה לי קא שקיל ויהיב.											יג.
לימא כתנאי											יג.
טבילת אצבע מפגלת בחטאת	דתני חדא:										יג.
לא מפגלת ולא מתפגלת	ותניא אידך:										יג.
מאי לאו תנאי היא											יג.
לא, הא רבנן, הא רבי שמעון.											יג.
אי רבי שמעון, מאי איריא טבילת אצבע?											יג.

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < story-מעשה O מקרא-key:	statement-מימרא ■ challenge-קושיא & question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
---	--

זבחים-כל הזבחים		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
כל שאינו על מזבח החיצון כשלמים אין בו משום פיגול	האמר: [רבי שמעון]							◊			יד.
אלא, הא והא רבנן, ולא קשיא: כאן בחטאות החיצונות, כאן בחטאות הפנימיות.							!				יד.
חטאות החיצונות פשיטא, לא כתיב בהו וטבל								&			יד.
איצטריך, סלקא דעתך אמינא: הואיל וכתיב ולקח, ואי אתי קוף רמי להו אידיה בעי למישקל זימנא אחריתי, כמאן דכתיב וטבל דמי, קמ"ל, להכי לא כתיב וטבל, דמשמע הכי ומשמע הכי.								!			יד.